

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsii[i]
è Societate Iesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

A. Omnia in Deo, & Naturâ, θαυμασια. Jmago Virginis cælo, cælum versu
adumbratum. Proteus stellans, & θαυμα το Ο'μνεικον. Periclymenus
multiformis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

ERYCI PVTEANI
PIETATIS
THAVMATA
 IN
 PROTEVM PARTHENIVM
 BAVHVSIANVM.

THAVMA A.

*Omnia in Deo, & Naturâ, θαυμάσια. Imago
 Virginis calo, calum versu adumbratum. Pro-
 teus stellans, & θαύμα τὸ Ὀμνηξόν. Perichy-
 menus multiformis.*

IL admirari qui Sapientem vo-
 lunt, veræ pietatis vim ac δυνά-
 μιν ignorant. Quis tantum su-
 mat supercilij, vt se hominem
 neget? vt immoto, & quasi clau-
 do oculo Deum ac naturam
 transeat? Homo sum: sed siue Deum, siue na-
 turam specto, admiror omnia. Etenim non in-
 telligi Deū, loquuntur omnia: & obscura, inuo-
 luta, θαυμάσια esse omnia, Deus loquitur; à Deo
 sunt.

sunt. Hunc hominem fieri, hoc mirum est: & hominum caussa, hoc mirum est. E Virgine nasci, hoc mirum est: & Virginem Matrem esse Dei, hoc mirum est. Cælum quoque si intueor, & hîc mira omnia. Vbi plurimum lucis, tenebras experior: vbi nihil tegitur, obducta omnia. Nullus siderum orbiumque error est, & contemplantis solertiam errore sidera orbésque tenent. Solis iubar humanam reiicit aciem; & qui inspicit omnia, recusat inspicere. Sic constans Lunæ varietas non vno aspectu, nec vnâ ambage ludit, crescens semper, aut senescens. Ad Virginem redeo: cælum premit, sideribus cingitur; Sole clarior, Lunâ pulchrior, totam naturæ faciem illustrando ornat, & ornando illustrat. Hanc tantam maiestatem mirari, parum est: veneror. Sed esse imaginem, quâ exprimi possit, hoc miror. Quænam illa? Cælum est, stellarum omnium facibus lucens: imò Versus est, Dotes Virginis cum Cælo comparans. Versus vnus, vt Cælum videas: & toto stellarum numero variatus, vt Miraculum fatearis. Bone Deus, quæ ista formarum fertilitas est! Idem dici, sed toties dici! ab vnâ imagine mille viginti duas nasci! Quid? seruari sententiæ indolem, metrique legem; & toties paucorum conuerti verborum faciem, vt sidera absoluantur! Non omnia igitur vel *ἀμσα*, vel *ἀδύνατα*, quæ Poëtarum olim

IN PROTEVM PARTHENIVM. 65

olim fabulis commissa. Vt Virginem laudaret Di-
uinorum Epigrammatum Scriptor, Versum de-
dit, qui Liber esset, & Librum, qui Versus.
Erro: ipsa Virgo dedit, MARIA dedit, BER-
NARDI sui ingenio & calamo vsa est. Gaude
felix iam Poëta: amplius est, dictante Virgine,
Versum scribere, qui Liber sit; quàm, non di-
ctante, Librum condere, qui Versu vno vincat-
tur. Noui Pietatem tuam: Virginis beneficio
maius felix esse, quàm ingenij miraculo, aut do-
ctrinæ clarus. Sic verò felix esse non potes, nisi
vt clarus sis; nec pius, nisi vt felix. Hoc Versu,
& tamen Libro, Pius es, felix es, clarus es. Vnus
hic Versus est, & simul innumerus; alius semper,
& tamen vnus. Quid dicam? admirandus est,
& quasi Diuinus. imò quid dicam? admirandò
& diuino scribi Virgo-Mater debuit. Quia
PROTEI exprimis nomen, Miraculum agno-
sco; quia PARTHENII, Mysterium. Deus olim
Proteus, Diuinus nunc Parthenius. Hic mirus
est, vt ille fuit: hic tuus, sed ille Homericus.
Fuisse mirum, & nominari Homericum, elegan-
ter apud Philostratum Pollux Sophista ostendit:

Πρωτεύς ὁ Φαίριος, τὸ θαῦμα τὸ Οἰμηκόν· πολλὰ μὲν
αὐτῷ ἐ πολυαεῖς αἱ μορφάι. Proteus Pharius, Miracu-
lum est Homericum: multa quidem eius diuersæ
sunt forma. Et nequis Homerum reprehendat,
Periclymenum, Nelei filium, testatur Eupho-

I rion,

Lib. 11.
De vitis
Sophi-
starum.

tion, & Apollonij Scholiaſtes, id ab auo Neptuno muneris accepiffe, vt cùm in acie ſtaret, θαῦμα eſſet, & in varias formas tranſmutari aptus. Sed redeat Proteus, ſi vmquam fuit, redeat Periclymenus: etſi Deus, cælum tamen non exprimet; etſi Mirus, ſtellas tamen omnes non induet. Hoc Parthenio conceſſum eſt, qui Protei aſſumit nomen, Periclymeni extinguit. Ergo prodi Proteu, nunc Partheni; prodi, & ſtellas nobis omnes exhibe: prodi, & vt laudes Virginem, Dotes eius, quantum pote, repræſenta; ego vt Pius ſim, ſic laudari Virginem, pergam admirari.

THAVMA B.

Pharij & Parthenij comparatio: fecundus uterque. item γέρων, ἀθάνατος, ἄλιος, νημερτής. Laudes Virginis inſperſa.

O Bona Pietas! Verſum, PROTEVM; Pharium, PARTHENIVM fecit. Parthenium quidem, non γενικῶς à Virgine, ſed à Virgine Virginum: vt Verſuum hic Verſus eſt, regnùmque ſibi carminis vindicat. Pharium autem à Pharo Aegypti inſulâ Proteum Homerus nominârat; imò & Aegyptium. A Pharo, tamquam à fecunditate. Φέρσαι enim generare Græcis: quemadmodum ſterilem terram, ἀφάεστον Callimachus ſcripſit, γῆν & γυνῆν ſimul parans & ponens.

In